

๔๘๒๐๒๒๐๒ : สาขาวิชาภาษาไทย

คำสำคัญ : โครงสร้างในภาษาไทย/สัมพันธสาร/อรรถสติก/ไวยากรณ์โครงสร้าง

เกียรติชัย เศษพิทักษ์ศิริกุล : การศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างวลี ประโยค และ สัมพันธสารของเด็กปกติและเด็กออทิสติก, อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รศ.สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ, ๒๐๘ หน้า.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างวลี ประโยค และวิเคราะห์สัมพันธสารของเด็กปกติและเด็กออทิสติก รวมทั้งเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลของเด็กทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน ๒๒ คน จำแนกเป็นนักเรียนปกติ ๑๑ คน และนักเรียน ออทิสติก ๑๑ คน โดยให้นักเรียนแต่ละคนเล่าเรื่องให้ฟังคนละ ๓ เรื่อง การเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้เรื่องเล่าที่นำมาศึกษาทั้งสิ้น ๖๖ เรื่อง

ผลการศึกษาพบว่าเด็กปกติใช้วลีและประโยคทุกชนิดได้มากกว่าเด็กออทิสติก กล่าวคือในเรื่องเล่าของเด็กปกติปรากฏจำนวนประโยคทั้งสิ้น ๔๖๘ ประโยค และปรากฏจำนวนวลีทั้งสิ้น ๑,๓๗๗ วลี ส่วนในเรื่องเล่าของเด็กออทิสติกปรากฏประโยค ๓๕๑ ประโยค และปรากฏวลีทั้งสิ้น ๘๓๕ วลี

เมื่อพิจารณาการใช้ประโยคพบว่าเด็กปกติและเด็กออทิสติกใช้ประโยค ๓ ชนิดในการเล่าเรื่อง คือ ประโยคสามัญ ประโยคผสม และประโยคซับซ้อน โดยประโยคสามัญเป็นประโยคที่เด็กทั้งสองกลุ่มใช้มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคสามัญของเด็กทั้งสองกลุ่มสรุปได้ว่า เด็กปกติใช้โครงสร้างประโยคสามัญ ๒๔ รูปแบบโดยใช้โครงสร้างแบบกริยากรรม – กรรมตรงมากที่สุด ส่วนเด็กออทิสติกใช้โครงสร้างประโยคสามัญ ๑๕ รูปแบบโดยใช้โครงสร้างแบบนามเดี่ยวนามากที่สุด ส่วนโครงสร้างประโยคซับซ้อนพบว่าเด็กปกติใช้โครงสร้างประโยคซับซ้อน ๘ รูปแบบ ส่วนเด็กออทิสติกใช้ ๕ รูปแบบ โครงสร้างที่ปรากฏมากในเรื่องเล่าของเด็กทั้งสองกลุ่มคือโครงสร้างแบบกริยากรรม – กรรมตรง รองลงมาคือโครงสร้างแบบประธาน – กริยากรรม – กรรมตรง

เมื่อพิจารณาการใช้วลีของเด็กทั้งสองกลุ่มพบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มใช้นามวลีในการเล่าเรื่องมากที่สุด รองลงมาคือกริยวลี กาลวลี และสถานวลีตามลำดับ ส่วนโครงสร้างวลีของเด็กทั้งสองกลุ่มสรุปได้ว่าเด็กปกติใช้โครงสร้างนามวลี ๗ รูปแบบและโครงสร้างกริยวลี ๑๐ รูปแบบ ส่วนเด็กออทิสติกใช้โครงสร้างนามวลี ๖ รูปแบบ และโครงสร้างกริยวลี ๘ รูปแบบ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการใช้โครงสร้างวลีพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มใช้โครงสร้างนามวลีประเภทหน่วยหลักมากที่สุด และใช้ โครงสร้างกริยวลีแบบหน่วยแก่นมากที่สุด

ด้านการวิเคราะห์สัมพันธสารพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มใช้วิธีการเริ่มต้นเรื่องเล่าด้วยการกล่าวถึงตัวละครมากที่สุด และลงท้ายเรื่องเล่าด้วยวลียุติเรื่องเล่ามากที่สุด ส่วนการเชื่อมโยงความของเด็กปกติและเด็กออทิสติกสรุปได้ว่า เด็กทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีการเชื่อมโยงความ ๔ ประเภท คือการอ้างถึง การละ การใช้คำเชื่อม และการซ้ำ การเชื่อมโยงความที่เด็กใช้มากที่สุดคือการซ้ำ ส่วนการเชื่อมโยงความที่เด็กใช้น้อยที่สุดคือการละ เมื่อเปรียบเทียบคำร้อยละของการเชื่อมโยงความแต่ละประเภทพบว่า เด็กปกติใช้การเชื่อมโยงความประเภทการอ้างถึงและการใช้คำเชื่อมมากกว่าเด็กออทิสติก ส่วนเด็กออทิสติกใช้การเชื่อมโยงความประเภทการซ้ำและการละมากกว่าเด็กปกติ

ภาควิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา ๒๕๕๐

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

48202202 : MAJOR : THAI

KEY WORDS : STRUCTURE OF THAI/DISCOURSE/ AUTISTIC/ STRUCTURAL GRAMMAR

KIATICHAI DEJPITHAKSIRIKUL : A COMPARATIVE STUDY OF PHRASE AND
SENTENCE STRUCTURES AND DISCOURSE : NORMAL VERSUS AUTISTIC CHILDREN.

THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF.SUWATTANA LIAMPRAWAT. 208 pp.

The purpose of this research are to investigate phrase and sentence structures and discourse of normal and autistic children, and compare the similarities and differences between those of the two groups. Data used for analysis consists 66 stories collected from normal and autistic children who study in demonstration school of Kasetsart university.

The investigation shows that there are 3 kinds of sentence in normal and autistic children's stories: simple sentence, compound sentence, and complex sentence. Simple sentence is most used by both groups of children. However, the two groups of children use different patterns of simple sentence. In the normal children's stories, there are 24 patterns of simple sentence structure and the pattern which is most often found is [transitive verb+direct object]. In the autistic children's stories, there are 19 patterns of simple sentence structure and the pattern which is most often found is noun phrase. As for complex sentence structure, 8 patterns are found in normal children's stories and 5 patterns are found in autistic children's stories. The patterns which are most often used in both groups of the children are [transitive verb + direct object], and [subject + transitive verb + direct object].

The comparison of phrase structure reveal that there are 4 kinds of phrase used in the normal and autistic children stories: noun phrase, verb phrase, phrase of time, and phrase of place. Noun phrase is most frequently used in both groups of children. The normal children use 7 patterns of noun phrase and 10 patterns of verb phrase while autistic children use 6 patterns of noun phrase and 8 patterns of verb phrase. The phrase structure used by the normal and autistic children is not different. For noun phrase, the pattern most frequently used is the pattern of head noun and for verb phrase, the pattern most frequently used is the pattern of main verb.

As for the discourse analysis, there are 4 kinds of cohesion strategies in normal and autistic children's stories: reference, ellipsis, conjunction, and recurrence. Recurrence is the most favorable cohesion strategy, whereas ellipsis is the least favorable. The occurrences of reference and conjunction found in the normal children's stories outnumber those found in the autistic children's stories while the occurrences of recurrence and ellipsis found in the autistic children's stories outnumber those found in the normal children's stories.

Department of Thai Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2008

Student's signature

Thesis Advisor's signature